

دعای ۸۰- در بیان توبه و درخواست آن

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ، وَيَا مَنْ لَا
يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ، وَيَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ
الْمُحْسِنِينَ، وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ،
وَيَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ،

خداوندا! ای آنکه توصیف وصف کنندگان نمی تواند حقیقت
تورا بیان کند، ای آن که امید امیدواران هرگز از تو فراتر
نمی رود، ای آن که پاداش نیکوکاران نزدت هرگز تباه نمی شود،
ای نهایت ترس عابدان، وای غایت خشیت و پرهیز اهل تقوا!

هَذَا مَقَامُ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ أَيْدِي الذُّنُوبِ، وَقَادَتْهُ
أَزِمَّةُ الْخَطَايَا، وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ، فَقَصَرَ
عَمَّا أَمَرَتْ بِهِ تَقْرِيطاً، وَتَعَاطَى مَا نَهَيْتَ عَنْهُ
تَغْرِيراً كَالْجَاهِلِ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ، أَوْ كَالْمُنْكَرِ
فَضْلَ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ، حَتَّى إِذَا انْفَتَحَ لَهُ بَصَرُ

الْهُدَى، وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَابُ الْعَمَى، أَحْصَى
مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ، وَفَكَرَّ فِيمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ،
فَرَأَى كَبِيرَ عَصْيَانِهِ كَبِيرًا وَجَلِيلَ مُخَالَفَتِهِ
جَلِيلًا.

این، جایگاه کسی است که دست‌های گناه، او را به
این سو و آن سو کشانده‌اند و افسار خطاها او را به دنبال خود
برده، و شیطان کاملاً بر وجودش چیره شده است؛ پس در
انجام آنچه تو فرمان داده‌ای کاملاً کوتاهی کرده، و به آنچه
تو نهی کرده‌ای دل بسته، بی‌آنکه به عاقبت آن بیندیشد.
گویی قدرت تو را باور نداشته، و نعمت و احسان تو را در حق
خویش انکار کرده است... اما وقتی چشم دلش به روشنائی
هدایت باز شد، و ابرهای کوردلی از برابر دیدگانش کنار
رفت، به شمردن ستم‌هایی که در حق خود کرده پرداخت؛
و در نافرمانی‌هایش از پروردگارش اندیشه کرد؛ و نافرمانی‌های
بزرگش را واقعاً بزرگ، و مخالفت‌هایش با پروردگارش را، حقیقتاً
سنگین و هولناک یافت.

فَأَقْبَلَ نَحْوَكَ مُؤَمِّلًا لَكَ مُسْتَحْيَا مِنْكَ، وَوَجَّهَ
رَغْبَتَهُ إِلَيْكَ ثِقَةً بِكَ، فَأَمَّاكَ بِطَمَعِهِ يَقِينًا، وَ
قَصَدَكَ بِخَوْفِهِ إِخْلَاصًا، قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ
مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرِكَ، وَأَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ
مِنْهُ سِوَاكَ.

پس امیدوار ولی شرمسارانه به سوی تو روی آورده است، و با اطمینان به تو، تمام دل‌بستگی‌اش را به سویت معطوف کرده است. و با یقین تمام، امیدوارانه آهنگ تو کرده، و با کوله‌باری از بیم و هراس ولی از روی اخلاص به سوی تو رو کرده است. از هر امیدی غیر از تو دل بریده، و دلش از ترس هر چیزی جز تو آرام گرفته است.

فَمَثَلَ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا، وَ غَمَّضَ بَصَرَهُ إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعًا، وَ طَاطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا، وَ أَبَثَّكَ مِنْ سِرِّهِ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعًا، وَ عَدَّدَ مِنْ ذُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصَى لَهَا خُشُوعًا، وَ اسْتَغَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمٍ مَا وَقَعَ بِهِ فِي عِلْمِكَ، وَ قَبَّحَ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ؛ مِنْ ذُنُوبٍ أَدْبَرَتْ لَذَاتِهَا فَذَهَبَتْ، وَ أَقَامَتْ تَبِعَاتِهَا فَلَزِمَتْ.

پس درمانده و ملتمس در برابر تو ایستاده، نگاهش را با خشوع به زمین دوخته، و سرش را به نشانه ذلت و فروتنی در برابر عزت و شکوهت به زیر افکنده، و راز دلش را که تو بهتر از آن آگاهی، خاضعانه با تو در میان گذاشته است. با تمام فروتنی، گناهانش را که تو از عددشان آگاه‌تری، برشمرده و برای نجات از گناهانی که در علم تو بزرگ و سنگین و در عرصه داوریت زشت و رسوا کننده است، به تو پناه آورده و از تو کمک خواسته است؛ از گناهانی که لذتشان گذشته و تمام شده، اما پیامدهایشان باقی مانده و دامن‌گیرش شده‌اند...

لَا يُنْكِرُ - يَا إِلَهِي - عَدْلَكَ إِنَّ عَاقِبَتَهُ، وَلَا يَسْتَعْظِمُ
عَفْوَكَ إِنَّ عَفْوَتَ عَنْهُ وَرَحْمَتَهُ، لِأَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ
الَّذِي لَا يَتَعَاظَمُهُ غُفْرَانُ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ،

محبوب من! اگر او را مجازات کنی، عدل و عدالت را
انکار نمی‌کند، و اگر از او بگذری و به او رحم کنی، بزرگی
بخششت برایش عجیب نیست؛ زیرا که تو همان پروردگار
کریمی هستی که حتی آمرزش و درگذشتن از گناهان
بزرگ، چیزی به بزرگی او نمی‌افزاید.

اَللّٰهُمَّ فَهَآ اَنَا ذَا قَدْ جِئْتُكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ فِيمَا
أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ، مُتَنَجِّزًا وَعَدَكَ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ
مِنَ الْإِجَابَةِ، إِذْ تَقُولُ: ﴿أَدْعُونِيْ أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾.

خداوند! اینک منم که به سویت آمده‌ام تا فرمان توبه دعا
کردن را اطاعت کنم، و دل‌گرم به وعده‌ای هستم که
درباره اجابت دعا داده‌ای. زیرا که خود فرمودی: «مرا بخوانید
تا شما را اجابت کنم».

اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْقِنِي بِمَغْفِرَتِكَ
كَمَا لَقِيتُكَ بِإِقْرَارِي، وَارْفَعْنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ
كَمَا وَضَعْتَ لَكَ نَفْسِي، وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ كَمَا
تَأْنِيتَنِي عَنِ الْإِنْتِقَامِ مِنِّي.

خداوندا! بر محمد و آلش درود فرست، و با آمرزشت با من برخورد کن، همان طور که من با اعتراف به گناهانم به سوی تو آمدم. و مرا از لغزش گناهان نجات بده، همان طور که فروتنی و خضوع خود را به درگاهت آوردم. و مرا با پرده پوشی خود بپوشان، همان طور که تا امروز در مجازاتم شتاب نکردی و به من مهلت دادی...

اَللّٰهُمَّ وَثِّتْ فِي طَاعَتِكَ نِيَّتِيْ، وَاَحْكَمْ فِي عِبَادَتِكَ
بَصِيْرَتِيْ، وَوَفِّقْنِيْ مِنَ الْاَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ
دَنَسَ الْخَطَايَا عَنِّيْ، وَتَوْفِّقْنِيْ عَلٰى مِلَّتِكَ وَ مِلَّةِ
نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - اِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ.

خداوندا! نیتم را در راه اطاعت خود استوار کن، و بینشم را در بندگیات محکم گردان. مرا به آن کارهایی موفق کن که آلودگی گناهان را از جانم می شوید. و آنگاه که زمان رفتنم از این دنیا فرارسید، مرا بر آیین خودت و آیین پیامبرت؛ محمد که سلام بر او باد، بمیران.

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتُوْبُ اِلَيْكَ فِيْ مَقَامِيْ هَذَا مِنْ كَبَائِرِ
ذُنُوْبِيْ وَ صَغَائِرِهَا، وَ بَوَاطِنِ سَيِّئَاتِيْ وَ ظَوَاهِرِهَا،
وَ سَوَالِفِ زَلَّاتِيْ وَ حَوَادِثِهَا، تَوْبَةً مَنْ لَا يُحَدِّثُ
نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ، وَلَا يُضْمِرُ اَنْ يَعُوْدَ فِيْ خَطِيْئَةٍ.

خداوندا! در همین وضعی که هستم، از گناهان بزرگ و کوچک خود به سوی تو توبه می‌کنم؛ از بدی‌های پنهان و آشکارم، از لغزش‌های گذشته و خطاهای تازه‌ام. توبه می‌کنم مانند کسی که دیگر به هیچ گناهی فکر نمی‌کند، و در دلش قصد بازگشت به هیچ خطایی را ندارد.

وَقَدْ قُلْتُ - يَا إِلَهِي - فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ: إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ، وَتَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ، وَ تُحِبُّ التَّوَّابِينَ، فَاقْبَلْ تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتَ، وَ اعْفُ عَن سَيِّئَاتِي كَمَا ضَمِنْتَ، وَ أُوجِبْ لِي مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ، وَلَكَ - يَا رَبِّ - شَرِطِي أَلَّا أَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ، وَ ضَمَانِي أَلَّا أَرْجِعَ^۲ فِي مَذْمُومِكَ، وَعَهْدِي أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ.

و توای محبوب من! در کتاب محکم خود فرموده‌ای که توبهٔ بندگان را می‌پذیری و از گناهان درمی‌گذری، و توبه‌کنندگان را دوست داری. پس همان‌گونه که وعده دادی توبهٔ مرا بپذیر، و همان‌طور که ضمانت کردی از گناهانم چشم‌پوشی کن، و همان‌گونه که شرط کردی محبت خود را برایم واجب گردان. و من نیز - ای پروردگارم - تعهد می‌دهم که هرگز به چیزی که تو را ناخوشنود می‌سازد بازنگردم، و تضمین می‌کنم که دیگر به کارهایی که تو نمی‌پسندی برنگردم، و عهد می‌کنم که همهٔ گناهان را ترک کنم.

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِيْ مَا عَلِمْتَ،
وَاصْرِفْنِيْ بِقُدْرَتِكَ اِلَىٰ مَا اَحْبَبْتَ.

خدایا! تو بهتر از هر کسی از کارهایی که کرده‌ام آگاهی، پس هر آنچه را که می‌دانی، بیامرزش و با قدرت بی‌پایانت مرا به سوی آنچه که خود دوست داری هدایت کن.

اَللّٰهُمَّ وَعَلَيَّ تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ، وَتَبِعَاتٌ قَدْ
نَسِيتُهُنَّ، وَكُلُّهُنَّ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَعِلْمِكَ
الَّذِي لَا يَنْسَى، فَعَوِّضْ مِنْهَا اَهْلَهَا، وَاحْطُظْ عَنِّي
وَزَرَّهَا، وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقْلَهَا، وَاعْصِمْنِي مِنْ اَنْ
اُقَارِفَ مِثْلَهَا.

خداوند! بر گردن من حقوقی از مردم هست که بعضی را به یاد دارم و بعضی را فراموش کرده‌ام، اما همه آن‌ها نزد تو حاضرند: در برابر چشمان همیشه بیدار تو و علم و آگاهی که هیچ چیزی را فراموش نمی‌کند. پس آن حقوق را برای صاحبانشان جبران کن، گرانی آن را از دوش من بردار و سنگینی آن را بر من سبک گردان و مرا از ارتکاب به مانند آنها حفظ کن.

اَللّٰهُمَّ وَاِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِيْ بِالتَّوْبَةِ اِلَّا بِعِصْمَتِكَ، وَلَا
اَسْتِمْسَاكَ بِيْ عَنِ الْخَطَايَا اِلَّا عَنْ قُوَّتِكَ، فَقَوِّنِيْ
بِقُوَّةٍ كَافِيَةٍ، وَتَوَلَّنِيْ بِعِصْمَةٍ مَّانِعَةٍ.

خداوندا! من توانایی وفاداری به توبه را ندارم، مگر با نگهداری
و حفاظت تو. و نمی‌توانم خود را از گناهان بازدارم، مگر با
نیروی تو که از جانب توست. پس با نیروی کافی نیرومند ساز،
و با نگهداری و عصمتی که مانع سقوطم شود، مرا زیر سایه
حمایت خود بگیر.

اَللّٰهُمَّ اَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ اِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِهِ، وَعَائِدٌ فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ،
فَاِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَكُوْنَ كَذٰلِكَ، فَاجْعَلْ تَوْبَتِيْ
هَذِهِ تَوْبَةً لَا اَحْتَاجُ بَعْدَهَا اِلَى تَوْبَةٍ، تَوْبَةً مُّوجِبَةً
لِمَحُوِّ مَا سَلَفَ، وَالسَّلَامَةُ^۳ فَيَمَّا بَقِيَ.

خداوندا! بنده‌ای که به سوی تو توبه کرده، ولی تو در
علم غیب می‌دانی که توبه‌اش را خواهد شکست و دوباره
به گناه و خطای خود بازخواهد گشت، اما من به تو پناه
می‌برم از اینکه چنین باشم. خدایا، توبه‌ امروز مرا چنان
توبه‌ای قرار بده که پس از آن دیگر نیازی به توبه‌ دوباره نداشته
باشم، توبه‌ای که گناهان گذشته‌ام را پاک کند و مرا
در ادامه‌ زندگی‌ام در امان نگه دارد.

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعْتَذِرُ اِلَیْكَ مِنْ جَهْلِیْ، وَ اَسْتَوْهِبُكَ
سُوْءَ فِعْلِیْ، فَاضْمُمْنِیْ اِلَیْ كَنْفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلاً،
وَ اسْتُرْنِیْ بِسِتْرِ عَافِیَّتِكَ تَفْضُلاً. اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ اَتُوْبُ
اِلَیْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ اِرَادَتَكَ، اَوْ زَالَ عَنْ
مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِیْ، وَ لَحْظَاتِ عَیْنِیْ، وَ
حِكَايَاتِ لِسَانِیْ، تَوْبَةً تَسْلَمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَةٍ
عَلَى حِیَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ، وَ تَأْمَنُ مِمَّا یَخَافُ
الْمُعْتَدُوْنَ مِنْ اَلِیْمِ سَطَوَاتِكَ.

خداوندا از نادانی ام به درگاهت عذر می خواهم و نسبت به زشتی
عملم طلب بخشش می کنم؛ پس مرا از باب احسان در پناه
رحمت خود آرواز راه تفضل به پوشش عافیت مرا بپوشان.
خداوندا از هر عملی که با خواستهات مخالفت می کند،
یا مرا از عرصه محبت بیرون می برد، مانند اندیشه های غیر
منطقی دلم و نگاه های چشم و گفته های بی جای زبانم،
به درگاهت توبه می کنم؛ توبه ای که هریک از اندامم به
سهم خودش از کيفرت سالم بماند و از سخت گیری های
دردناکت که متجاوزان از آن می ترسند، در امان قرار گیرد.

اَللّٰهُمَّ فَارْحَمْ وَحْدَتِیْ بَیْنَ یَدَیْكَ، وَ وَجِیْبَ قَلْبِیْ
مِنْ خَشِیَّتِكَ، وَ اضْطِرَابَ اَرْكَانِیْ مِنْ هَیْبَتِكَ،
فَقَدْ اَقَامْتَنِیْ - یَا رَبِّ - ذُنُوْبِیْ مَقَامَ الْحَزَنِ بِفَنَائِكَ،

فَإِنْ سَكَتُ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّي أَحَدٌ، وَإِنْ شَفَعْتُ
فَلَسْتُ بِأَهْلِ الشَّفَاعَةِ.

خداوندا! به تنهایی‌ام در پیشگاهت، و به تپش‌های قلبم از ترست و به لرزش اندامم از هیبت و عظمتت رحم کن. پروردگارا! گناهانم مرا تا آستان شرمساری از تو کشانده‌اند. اگر سکوت کنم، کسی نیست که از جانب من سخن بگوید، و اگر سخن از شفاعت گویم، من اهل آن نیستم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَشَفِّعْ فِي خَطَايَايَ
كَرَمَكَ، وَعُدْ عَلَى سَيِّئَاتِي بِعَفْوِكَ، وَلَا تَجْزِنِي جَزَائِي
مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَابْسُطْ عَلَيَّ طَوْلَكَ، وَجَلِّلْنِي
بِسِتْرِكَ، وَافْعَلْ بِي فِعْلَ عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ عَبْدٌ
ذَلِيلٌ فَرَجَمَهُ، أَوْ غَنِيَ تَعَرَّضَ لَهُ عَبْدٌ فَقِيرٌ فَنَعَشَهُ.

خداوندا! بر محمد و خاندانش درود فرست، و بزرگواری‌ات را شفیع خطاهایم قرار بده، و با بخششت از گناهانم درگذر و مرا با کيفرت که مستحق آنم، مجازات مکن، نعمت و مهربانی‌ات را بر من گسترده ساز، و با پرده‌پوشی‌ات مرا بپوشان. با من چنان رفتار کن که بزرگ قدرتمندی با بنده‌ای خوار و فروتن که با تضرع به درگاهش آمده، مهربانی می‌کند یا همچون ثروتمندی که بنده‌ای نیازمند و تهیدست به سویش آمده، و او دستش را گرفته و بی‌نیازش می‌کند.

اللَّهُمَّ لَا خَفِيرَ لِي مِنْكَ فَلْيَخْفُرْنِي عِزُّكَ، وَلَا
شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِي فَضْلُكَ، وَقَدْ أَوْجَلْتَنِي
خَطَايَايَ فَلْيُؤْمِنِّي عَفْوُكَ.

خداوندا! پناهی از [عذاب] تو ندارم، پس پناه من، باید عزّت
و قدرت تو باشد. شفاعت کننده‌ای نزد تو ندارم، پس
این فضل و کرم توست که باید برایم شفاعت کند.
گناهانم مرا ترسانده‌اند، پس این باید عفو و بخشش تو باشد
که به من آرامش دهد.

فَمَا كُلُّ مَا نَطَقْتُ بِهِ عَنْ جَهْلٍ مِنِّي بِسُوءِ
أَثْرِي، وَلَا نِسْيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمٍ فِعْلِي، لَكِنْ
لِتَسْمَعَ سَمَاوُكَ وَمَنْ فِيهَا وَأَرْضُكَ وَمَنْ عَلَيْهَا
مَا أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ، وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ
التَّوْبَةِ

هر چه گفتم، نه از روی نادانی به زشتی کار خودم بود، و
نه از فراموشی گذشته شرم آورم، بلکه گفتم تا آسمانت و
هر آن که در آن است، و زمینت و هر آن که بر روی آن است،
صدای پشیمانی‌ام را بشنوند؛ و ببینند که با تمام وجود به
سوی تو پناه آورده‌ام.

فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَرْحُمَنِي لِسُوءِ مَوْقِفِي، أَوْ
تَذْرِكُهُ الرِّقَّةُ عَلَيَّ لِسُوءِ حَالِي فَيَنَالَنِي مِنْهُ بِدَعْوَةٍ
هِيَ أَسْمَعُ لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِي، أَوْ شَفَاعَةٍ أَوْ كَدُّ عِنْدَكَ
مِنْ شَفَاعَتِي تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزَتِي
بِرِضَاكَ.

تا شاید برخی از آن‌ها، به خاطر رحمت تو، به حال زار من رحم کنند. یا شاید کسی دلش به عالم بسوزد و به خاطر وضعیت ناگوارم برایم دعایی کند که از دعای خودم نزد تو به اجابت نزدیک‌تر باشد. یا شاید شفاعتی نصیبم شود که در پیشگاه تو، از شفاعت خودم مؤثرتر باشد و وسیله نجات من از خشم تو، و راهی برای رسیدن به رضایت و خشنودیت گردد...

اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنِ النَّدَمُ تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ
النَّادِمِينَ، وَإِنْ يَكُنِ التَّرْكُ لِمَعْصِيَتِكَ إِنْابَةً
فَأَنَا أَوَّلُ الْمُنِيبِينَ، وَإِنْ يَكُنِ الْإِسْتِغْفَارُ حِطَّةً
لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ.

خدایا! اگر پشیمانی نشانه توبه است، من از همه پشیمانان، پشیمان‌ترم؛ و اگر ترک گناه بازگشت به سوی تو حساب می‌شود، من نخستین بازگشت‌کنندگانم؛ و اگر استغفار پاک‌کننده گناهان است، من یکی از استغفارکنندگان به سوی توهستم.

اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ، وَ ضَمِنْتَ الْقَبُولَ،
وَحَثَّتْ عَلَى الدُّعَاءِ، وَ وَعَدْتَ الْاِجَابَةَ، فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاقْبَلْ تَوْبَتِي، وَلَا تَرْجِعْنِي
مَرْجِعَ الْخِيْبَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ، اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى
الْمُذْنِبِيْنَ، وَالرَّحِيْمُ لِلْخَاطِيْنِ الْمُنِيْبِيْنَ.

خداوندا! همان طور که ما را به توبه فرمان دادی، و قبولی اش را ضمانت کردی، و ما را به دعا تشویق نمودی و وعده اجابت دادی، پس بر محمد و آلش درود فرست، و توبه ام را بپذیر، و مرا ناامید از رحمت باز مگردان؛ زیرا که تو پذیرنده توبه گناهکاران، و مهربان نسبت به خطاکاران بازگشت کننده به سوی خود هستی.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ،
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، كَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ،
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، صَلَاةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ اِلَيْكَ، اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيْرٌ.

خداوندا! بر محمد و آلش درود فرست، چنان که که ما را
به وسیله او هدایت کردی و بر محمد و آلش درود فرست،
چنان که ما را به وسیله او از گمراهی نجات دادی. و بر
محمد و آلش درودی بفرست که در روز قیامت و روزی که
به تو نیازمندیم، شفاعت مان کند. بی تردید تو بر هر کاری
توانایی، و این خواسته برای تو آسان است.

پاورقی:

۱. در برخی نسخه ها: کَثِيرَ عَصِيَانِهِ كَثِيرًا

۲. در برخی نسخه ها: اَرْجَع

۳. در برخی از نسخه ها: وَالسَّلَامَةَ